

ПРЕМІЯ ІМЕНІ НАРОДОВОГО

9 січня у міському літературно-меморіальному музеї І.К.Карпенка-Карого відбувся вечір пам'яті поета Леоніда Народового з врученням премії його імені.

Ім'я уродженця села Долинівка Гайворонського району стало відоме читачам у 1960-і роки, коли у нашому краї сформувалася когорта молодих талановитих українських поетів. Леонід Народовий, Валерій Гончаренко, Валерій Юр'єв, Георгій Шевченко, окрилені надією демократичних змін, яку давала хрущовська «відлига», творили на одному подиху. Виразні національні мотиви їх творів насторожували високе керівництво. Минуло зовсім мало часу й бюрократично-компартивний пресинг почав випробувати їх на міцність.

Леонід Народовий прожив коротке, але творчо насичене життя. Видав дві збірки поезій. Однак не все, що написав, міг оприлюднити. Розсипи отого «потаємного» побачили світ у часи незалежності України. Поет прожив всього 54 роки, трагічно загинувши у 1993-му. Однак вірші, що з'являються в журналах та альманахах після його смерті, засвідчили: Народовий – надзвичайно талановитий, глибокий і самобутній майстер слова.

У 2022 році Товариство літераторів і журналістів імені Івана Франка за пропозицією його членів – поетів Станіслава Новицького і Олександра Косенка, заснувало літературну премію імені Леоніда Народового, яка присуджується раз на два роки у двох номінаціях: «Філософська лірика» та «Інтимна лірика». Лауреатом у першій номінації став Мирослав Лазарук (Чернівці), у другій – Наталія Бідненко (Добровеличківський район, Кропивницьчина).

Велелюдне зібрання в Карпенковій оселі вітало пані Наталію з нагородою.

Було представлено виставку творчого доробку Л. Народового, ілюстровану світлинами. Науковці музею вважають, що рядки «Заповідаю людям володіння / Моєї неспокійної душі» з вірша поета-земляка могли би стати епіграфом до вечора його пам'яті.

Актор театру імені М. Кропивницького Олексій Дорошев, декламуючи вірші Л. Народового, довів присутнім, що справжня поезія – поза часом.

Олександр Косенко наголосив, що Товариство письменників і журналістів імені Івана Франка є не регіональним, а всеукраїнським, тому, увічнюючи пам'ять Леоніда Народового і заснувавши премію його імені, воно розширює популяризацію українського культурного простору. Премією нагороджуються поети за високохудожні твори, спрямовані на утвердження глибинної метафоричності, художніх образів та уславлення українського слова.

Станіслав Новицький розповів присутнім, серед яких було чимало літераторів, що до складу журі увійшли письменники: Микола Адам (Білорусія), Євген Баран, Володимир Шовкошитний, Михайло Батіг, Олександр Косенко, Тадей Карабович (Польща), Василь

Мойсишин, Богдан Гасюк. Пишається, що відповідальна місія головування в журі довірена саме йому.

Наталія Бідненко прочитала вірші, що здобули перемогу. Присутні послушали пісню на її слова, присвячену незламному Харкову.

Лауреатку привітала очільниця Кіровоградської обласної організації Національної спілки письменників України Надія Гармазій. Вона пояснила, чому, на її погляд, навіть під час війни українцям важливо дбати про свою культуру і підтримувати її, в тому числі творчими відзнаками.

До постаті талановитого поета трагічної долі у своїх спогадах зверталися почесний журналіст України Микола Цибульський, заслужений журналіст України, письменник Василь Бондар, педагог і журналіст Анатолій Саржевський.

Наприкінці січня Леоніду Народовому мало б виповнитися 84 роки, але вже три десятиліття його душа літає в інших світах. Здається символічним, що молоде поетичне покоління, до якого належить голова журі Станіслав Новицький, шанує здобутки поета-шістдесятника.

Лариса Хосяїнова, директор музею

Опубліковано: газ. «Наше місто і село», № 3 від 19.01.2023